

Ела!

Охъ, не! нелюбе токова съдбата
да бѣде зарадъ мнѣ фестока, ела!
О, има щастіе твоя на земята,
О, има милостъ горъ въ небесата, —
Ела за щастіе, ангелъ мой, ела!

Не венки дни ще бѣдѣтъ ямни, перни;
О, има край на грознитъ тѣла!
Мѣжду дущинъ поди, мѣжду трни
Богъ даде ангелски дущини върти, —
Ела, о, дущо искрена, ела!

Не венки тѣ сърдца съ той ситудени,
Не венки съ маскирани чела!
О, тебѣ себежо даде украшение,
Зарадъ любовъ, за спадко утѣчение, —
Ела, о, утѣшителъ мой, ела!

Погнусахъ се отъ сираци злостѣица,
Погнусахъ се отъ хорскитъ дѣла.
О, нѣкогѣ Богъ ме въздѣла,
Вай Галамъ на дущевнитъ ми раки,
Ела, свѣтъ на моя пътъ, ела!...